

ערב רב

בית הנסן, ירושלים

ערב רב הוא מגזין עצמאי לאמנות, תרבות וחברה בעריכת רון אידלמן ויונתן אמיר. ערב רב פועל ברשת ומחוצה לה מ**בית הנסן** בירושלים, במטרה לקדם את האמנות והדין בה ולתמוך בשיח רב-תרבותי, דמוקרטי, פלורליסטי ושוויוני.

אודות / יצירת קשר
הרשמה לניוזלטר / רב-ערב
עמוד פייסבוק
טוויטר
English

אוהבים? תרמו לערב רב

ביקורת | הודעות, חדשות | ראינות | דעות | מהשטח | קטלוגים | לא רק יין זול | קול קורא | סקירת ספרות | רב ערב | הדימוי היומי | המדריך

ביקורת

ציצים והמלצות קריאה

סוכנים כפולים

מאת אורית חסון-ולדר • 7/11/2012 • 23:12

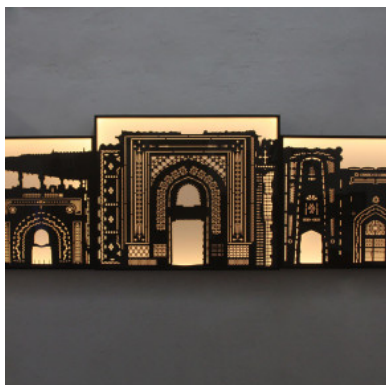
אין תגובות

כשהייתי צעירה, אמא שלי תמיד אמרה שכדאי לי להיות עובדת עירייה. שעות קבועות, משכורת שנכנסת בתחילת החודש, פנסיה. אחרי חמש שנות עבודה במוזיאון, התעוררתי בוקר אחד והבנתי שאני, מגשימה את החלום של אמא שלי. עובדת עירייה. שעות קבועות, משכורת, פנסיה. השקת כוסית בראש השנה. טקס עובדים מצטיינים של העירייה. (מתוך טקסט התערוכה: "עובדים מצטיינים")

במוזיאון פתח תקווה לאמנות מוצגת כעת התערוכה "עובדים מצטיינים", שמטילה זרקור על התפקיד הכפול שבו משמשים האמנים-מדריכים במוזיאון. את התערוכה, המציגה עבודות אמנות שיצר צוות ההדרכה במוזיאון, אצרה רעות פרסטר (שגם משתתפת בתערוכה) והיא נולדה מתוך רצון לנהל דיאלוג עם תערוכה אחרת – תערוכת הזוכים בפרסי משרד התרבות והספורט לשנת 2011, אשר מוצגת בחלל הראשי של המוזיאון ושאותה אצרה נעמי אביב.

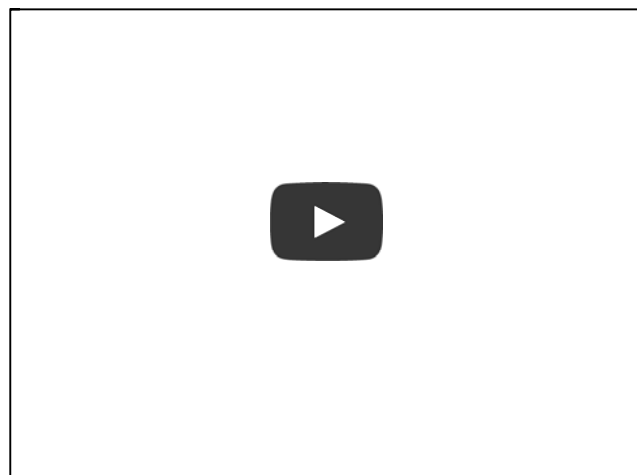
"עובדים מצטיינים" ממשיכה את הרעיון שעלה בתערוכה "אמנים בעבודה" (אוצרים: עדן בנט ואדם אבולעפיה), אשר הוצגה ב"גדה השמאלית" ב-2009, שבה הושם דגש על פרנסתם של אמנים; ומצטרפת לעבודות של אמנים שהיו עובדי מוזיאון, בהם פרד ווילסון, שעבד כמדריך וכשומר במוזיאון – ווילסון ערך מחדש מוצגים במוזיאונים היסטוריים לכדי מיצבים אמנותיים ובכך יצר דיון סביב ייצוג זהותי ותרבות התצוגה. התערוכה הנוכחית עוסקת בתפקידים הכפול של האמנים-מדריכים ובשאלות הקשורות להתקבלות למסד המוזיאלי, על תערוכותיו, אוספיו ופרסיו. מאן עולה השאלה: האומנם האובייקטים האמנותיים עומדים בפני עצמם או שמא עצם ההצגה של עבודות מדריכים בזמן ובמרחב של תערוכת הזוכים היא החשובה?

דימוי יומי

דימויים נוספים

הניוזלטר של ערב רב:

חלק מהתערוכות שצינתי מציעות עיסוק בתפקיד האמן ובמעמדו כבעל מקצוע, ומרחיבות את השיח הרפלקסיבי בעולם האמנות לעבר שאלות על האמן כבעל תפקיד אזרחי ועל הסולידריות שלו כלפי עובדים אחרים. נוסף לכך, הן מעלות שאלות מטרידות העוסקות במעשה הייצור של עבודת האמנות, כמו במקרה של האמן סנטיאגו סירה, שבבעבודות המיצג שלו, המאופיינות באסטרטגיות של תיווך ובמינוי משתתפים, משלם עבור ביצוע פעולות המחייבות טרנספורמציה גופנית כמו שינוי צבע השיער או קעקוע על הגוף. באמצעות תחושת האי-נוחות שהוא מעורר בצופים, סירה מדגיש את מעמדם של

רב ערב

מידע על אירועי אמנות ותרבות נבחרים
www.erev-rav.com

[הרשמה לרב ערב](#)

תגובות אחרונות

ירושלמי יורד על עלייתו ועלייתו של הרייב הלא-חוקי,
חלק 3 ואחרון

אבו אל באשר אל סולטאן על לא רק יין זול, 28.8.14
יעל על לא רק יין זול, 28.8.14

דבורה חמויי מור על קול קורא לפרס שרת התרבות
רוני על המדריך, 21–28 באוגוסט 2014

אינפורמציה מאיגוד האמנים / החכה

"כיצד המוזיאונים הגדולים ממשיכים לנצל את האמנים
הישראלים"
כתבה מאת גליה יהב בנושא "שכר אמן", הארץ,
31.08.14

30 באוגוסט 2014
בגיליון זה שהות אמן באוטיס, במילויל ועוד. בהצלחה!

23 באוגוסט 2014
בגיליון זה שהות אמן בודסיד, בשטוטגרט ועוד.
בהצלחה!

17 באוגוסט 2014
בגיליון זה קול קורא לוועדת פרויקטים בתל אביב-יפו,
שהות אמן בהומור ועוד. בהצלחה!

חדשות אמנות מהעולם – e-flux

Mark Clare

Printed Matter's NY Art Book Fair 2014

Disobedient Objects

Thom In The Flesh

September 2014

המשתתפים במיצג, הנשכרים על ידו בעלי יכולת ההשתכרות הנמוכה; ומנגד, מבליט את מעמדו המועדף כאמן המשתתף בביאנלה (ונציה 2001).

אי נוחות כזו מעורר גם הווידיאו של יפעת גלעדי, שבו נראים פועלים הובנים את רחבת המוזיאון. סרטה של גלעדי חושף אלמנטים מגדריים ולאומיים במשחק התפקידים בין המדריכות והפועלים: לצד העיסוק בביקורת מוסדית, בווידיאו של גלעדי מוגדרת מערכת יחסים נוספת – שאינה נשענת על פערים כלכליים גרידא, אלא מבוססת גם על פערים לאומיים ומגדריים בין הנשים היהודיות והפועלים הערבים. הביטוי ליחסים כולל התבוננות הדדית בין האמניות – נשים צעירות יהודיות ומושא הצפייה, ובין הפועלים הערביים המשפצים את המוזיאון. בכך הוא מצטרף למגמה בוידאו-אמנות עכשווי שמרפרר לפרקטיקות של קולנוע דוקומנטרי. יצירות אלה מגדירות את המשתתפים תחת תחום עיסוקם, ומתיכות, למעשה, את הגבול השברירי בין תפקידים בין השחקנים בחיים ותפקידים כמשתתפים בסרט שבו חובבים מופיעים בתפקיד עצמם.

ציור של מיכל רובנס, מתוך התערוכה

שאלות לגבי הזיקה בין ידע ומעמד חבויות אולי באמירה של אחת האמניות-מדריכות בסרט, המספרת לגלעדי שהתייעצה עם הפועלים לגבי יציקות בטון לעבודות הפיסול שלה. אמירה זו מדגישה כי מדובר גם בשאלות של היררכיה הנוצרת בין סוגי ידע וכישורים מקצועיים: בין הידע של המדריכים – שמתווכים תערוכות אמנות ומשמשים כסוכני הידע וגם כאמנים בפני עצמם, והידע המקצועי של הפועלים, המומחים ביציקות בטון והבונים בפועל את המוזיאון. זוהי אולי אפשרות מרומזת לנקודת השקפה שאינה משמרת גבולות מגדריים, לאומיים ומעמדיים ומציעה אופציה לשיתוף פעולה ולסולידריות מקצועית באמצעות העבודה המשותפת. באמצעות הדימויים בעבודות ובהצגה עצמה האמנים מכהנים, לכאורה, כסוכנים כפולים: עובדי ערייה ומוזיאון שחותרים מתוך המערכת נגד פרקטיקות הצגה ושיטות מיון היררכיות של מוסדות מוזיאליים וועדות פרסים. הכפילות הזו ראויה להיבחן, ויש לשאול האם באמת קיימת בתערוכה ביקורת מוסדית של העובדים כלפי המוסד שמעסיק אותם כמו גם כלפי מנגוני הבחירה של הזוכים, הפוליטית ממילא מעצם התקיימותה.

בעיניי מעניינת דווקא נקודת המוצא – המעבר בין שני האתרים ובין שני התפקידים – המעמידה בסמוך ל"דלפק" נותני השירותים (כמו בעבודה של סיוון גרוס, שבה צלליות של מדריכות מקבלות את פני הבאים) את האמנים שנמצאים בקדמת הבמה. יותר מכך, ייתכן כי פעולה ממשית פרפורמטיבית של המדריכים במהלך התערוכה הייתה יכולה להיות משמעותית יותר מאשר אובייקט. לדעתי, לא ברור אם אכן קיימת חשיבות לאובייקטים האמנותיים עצמם ולעולם שהם מתארים של זכות בפרסים, התהדרות בהצלחה או פחד מכישלון.

סיון גרוס – נערות קבלה (הדמייה)

גם הסרט של רעות פרסטר – שבו היא מספרת על פרויקט אמנות בחנות הסדקית של אביה (גם הוא בעל מקצוע), חנות שבה נמצא הסטודיו שלה – מצליב בין התפקידיים: בסרט היא מאלצת אנשים במרחב הציבורי לשמוע מידע פרטני על עבודות אמנות שהיא מתכננת. דרך ההשתדלות, הקריאה הנואשת לתשומת לבו של הקהל וההצבעה על היעדר קהל לאמנות, נוסף בסרט עוד ממד ליחסים שבין האמן ותפקידו – מה קורה כשהאמן מפקפק במעשה האמנות עצמו. בכך הסרט כופר, אולי, בכל המשמעות של זכייה באמנות אשר ממילא היא שולית בחיים. כשהאמנות עוברת הסטה אל חוץ הים, אל דלפק של קפה בסניף רשת ארומה ונחשפת בפני קהל אקראי, נוצרת התנגשות משעשעת בין הרצינות התהומית של האמנית, המצויה בספירת ה"זכייה" וה"גאונות" ובין אדישותו של הצופה המזדמן.

"עובדים מצטיינים", מוזיאון פתח תקווה לאמנות, מציגים: אבשלום סולימאן, ליאור שור, דביר כהן-קידר, מיכל רובנס, סיון גרוס, אלומה רז, גליה בביוף-כדורי, רעות פרסטר, יפעת גלעדי, עד 18.11

[Tweet](#) 1 [Like](#) Yonatan Amir, Dvir Cohen-Kedar and 30 others like this.

הוסף תגובה...

פרסם גם בפייסבוק פרסם כפרסום (שינוי) Gall Yanay Oriano

ישום Plugin חברתי של פייסבוק

תניות: אורית חסון ולדר, יפעת גלעדי, מוזיאון פתח תקווה, מיכל רובנס, סיון גרוס, רעות פרסטר

אתר	דואר אלקטרוני חובה	שם חובה
-----	--------------------	---------

אלא אם נאמר אחרת, תנאי השימוש כפופים ל רישיון ייחוס-שתוף זהה 2.5 ישראל של Creative Commons

Designed & built by Ronen Eidelman / Based on theme by WPSHOWER

